

РЕШЕНИЕ

№ 7536

гр. София, 23.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 23.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **4609** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано е по жалба на „Р. Б.“, клон А., чрез адв. Ф., срещу мълчалив отказ на Началника на 02 РУ при СДВР да издаде заповед по чл. 84, ал. 8 от ЗМВР за връщане на лек автомобил, марка „Р.“, модел „М.“, с идентификационен номер VF1RFB00862237946 на „Р. Б.“, клон А., чрез К. К., управител на [фирма].

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се иска неговата отмяна. В съдебното заседание оспорващото дружество се представлява от адв. Ф., която поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалвания мълчалив отказ.

Ответникът по жалбата – Началникът на 02 РУ при СДВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд – София град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателствата, приема за установено следното:

На 24. 01. 2020 г. при представяне за първоначална регистрация на лек автомобил марка /модел „Р. М.“ с рег. [рег.номер на МПС] , червен на цвят, с номер на рама VF1RFB00862237946 в КТП на Отдел „Пътна полиция“ при КАТ – СДВР, депозирано от В. С. С., било установено, че посоченото моторно превозно средство - марка/ модел „Р. М.“, с рег. [рег.номер на МПС] , червен на цвят, с номер на рама VF1RFB00862237946 се издирва в ШИС, с държава инициатор - А. и дата на

създаване на сигнала - 11. 01. 2020 г.

С протокол за доброволно предаване от същата дата – 24. 01. 2020 г. В. С. предал на служител при 07 сектор, ОПКП – СДВР документите за автомобила, а с протокол за доброволно предаване на вещ по чл. 84, ал. 2 от ЗМВР /л. 23 от делото/, на 24. 01. 2020 г. В. С. С. предал на служител при 02 РУ при СДВР и лекия автомобил. В дадените от него обяснения същият посочил, че е закупил автомобила от фирма [фирма].

От МВР, дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ /Д „МОС“/ до Началника на 02 РУ при СДВР е подадено уведомление, че на 27. 01. 2020 г. отдел „СИРЕНЕ“ – Д „МОС“ е информирал бюро „СИРЕНЕ“ – А. за изземването на горепосочения автомобил в България. В отговор, бюро „СИРЕНЕ“ – А. е уведомило бюро „СИРЕНЕ“ – Д „МОС“, че собственикът на автомобила - С. Р. възнамерява сам да извърши репатрирането на автомобила.

На 03. 02. 2020 г. във Второ РУ при СДВР било депозирано искане /с приложения към него доказателства/ от [фирма], чрез управителя К. К., за връщане на лек автомобил "Р. М.", с номер на рама VF1RFB00862237946 /л. 45 – 46 от делото/. В искането е посочено, че автомобилът е собственост на "R. B. SA N. O." /„Р. Б.“/ със седалище и адрес на управление А., [населено място]. Отражено е, че автомобилът е бил обект на престъпно посегателство /присвояване/, след като е предоставен на дружество "R. I.", но не бил върнат от ползвателя, който противозаконно се е разпоредил с чуждата вещ, без знанието и съгласието на собственика.

В посоченото искане било отразено също, че собственикът „Р. Б.“ е подал сигнал за противозаконно присвояване на моторното превозно средство, като непосредствено след това бюро „СИРЕНЕ“ - А. е въвело сигнал в Ш. информационна система от типа SR – сигнал за изземване и връщане на вещта като обект на тежко криминално престъпление. Посочено е също, че сигналът за издирване е подаден в ШИС от държава – членка на ЕС, съгласно чл. 100, § 1 и § 3, б. "а" от Конвенцията за прилагане на споразумението от Ш. във връзка с чл. 38 от Решение 2007/533/ПВР на Съвета на ЕС от 12 юни 2007 г.

По повод на така депозираното искане от [фирма], на 12. 02. 2020 г. от 02 РУ при СДВР е изискана информация от бюро „СИРЕНЕ“ – Д „МОС“, а именно - изявление на държавата-членка, въвела сигнала в ШИС относно вещта и потвърждаване за актуалността на сигнала в ШИС, както и за правата на собственика /да бъде посочен към момента/, отнасящи се до автомобила – марка/модел Р. М., с рег [рег.номер на МПС] , червен на цвят, с номер на рама VF1RFB00862237946, както и за упълномощеното дружество и лице, което е натоварено да получи автомобила от българските власти.

С писмо от 24. 02. 2020 г. Д „МОС“ е уведомило Началника на 02 РУ при СДВР, че на 24. 02. 2020 г. в отдел „СИРЕНЕ“ Д „МОС“ е получено съобщение от бюро „СИРЕНЕ“ - А., с което информират, че компания [фирма] упълномощава лицето К. И. К. за репатрирането на горепосочения автомобил, като са приложени и съответните документи /л. 64 - 69 от делото/.

Междувременно, на 12. 02. 2020 г. В. С. е подал молба до Административен съд – София град /вх. № 4920/ 12. 02. 2020 г./, с която е оспорил действия, извършени от 02 РУ при СДВР във връзка с изземването и задържането на лекия автомобил, като е поискал съдът да разпореди иззетият лек автомобил да бъде върнат в държане на жалбоподателя С. – на негово отговорно пазене, до установяване на действителния собственик, предвид установената конкуренция на собственически права върху

описаното МПС, както и да разпорежи на административния орган да не предава/връща процесното МПС на [фирма], ЕИК[ЕИК] – до изясняване собствеността и приключване на съдебното производство с влязъл в сила съдебен акт. С Разпореждане № 6970/ 17. 09. 2020 г., постановено по адм. дело № 1989/ 2020 г. по описа на Административен съд – София град, съдът е отхвърлил искането на В. С.. Същото е влязло в сила на 17. 11. 2020 г., след като е потвърдено с Определение № 14266/ 17. 11. 2020 г., постановено по адм. дело № 11869/ 2020 г. по описа на Върховния административен съд.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Оспорването е направено от легитимирано лице, което има правен интерес от обжалването на акта. От материалите по делото се установява, че искането за връщане на основание чл. 84, ал. 8 от ЗМВР е депозирано на 3. 02. 2020 г. Макар в посочената разпоредба законът да е въвел 7-дневен срок за произнасяне, в настоящия случай следва да намери приложение нормата на чл. 57, ал. 7 от АПК за продължаване на срока за произнасяне с не повече от 14 дни. Това е така, тъй като в хода на административното производство е възникнала необходимост от изискване на мнението на друг орган – бюро „СИРЕНЕ“ – А.. Предвид това, срокът за произнасяне по заявлението на [фирма] е следвало да бъде най-късно до 24. 02. 2020 г., след изтичането на който следва да се приеме, че непроизнасянето на компетентния орган е равнозначно на мълчалив отказ да се издаде исканата заповед.

Предвид разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗМДВИП и обстоятелството, че жалбата е депозирана на 26. 05. 2020 г., съдът приема, че същата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт, предвид Решение № 4 от 16. 03. 2017 г. по к. д. № 16/2016 г. на Конституционния съд, поради което и същата е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна, поради следните съображения:

Съгласно чл. 84, ал. 1 – 3 от ЗМВР, полицейските органи могат да изземват временно вещ, за която има сигнал за издирване в ШИС и/или в информационните фондове на Международната организация на криминалната полиция /И./. Лицето, в което се намира издирваната по ал. 1 вещ, се поканва да я предаде доброволно. За доброволното предаване на вещта се съставя протокол, който се подписва от лицето, което предава откритата вещ. Копие от протокола се предоставя на лицето. При отказ на лицето да предаде вещта по ал. 1, тя се иземва, за което се съставя протокол. Протоколът се подписва от лицето, в което е открита вещта, както и от един свидетел. Копие от протокола се предоставя на лицето.

Нормата на чл. 84, ал. 6 от ЗМВР предвижда, че след съставяне на протокола по ал. 2 или 3 той се представя незабавно, но не по-късно от 24 часа, за утвърждаване от ръководителя на териториално звено на ГДГП, гранично полицейско управление, база гранично-полицейски кораби или районно управление на областна дирекция на МВР, в което се съхранява вещта. За предаването или изземването се уведомява държавата членка, въвела сигнала за издирване в ШИС и/или в И..

В конкретния случай автомобилът е иззет с протокол от 24. 01. 2020 г., изготвен от полицейски орган при 02 РУ при СДВР, като на същата дата е утвърден от Началника на 02 РУ при СДВР.

Производството по изземване на вещите, посочени в чл. 100 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Ш., е уредено в чл. 84 от ЗМВР. Съгласно решение на Съвета от 29. 06. 2010 г. относно прилагането на разпоредбите на достиженията на правото от Ш. във връзка с Ш. информационна система /ШИС/ в Република България и в Р., от 15. 10. 2010 г. започват да се прилагат достиженията на правото от Ш. във връзка с ШИС, които са посочени в приложение I. В ШИС се въвеждат данни за издирвани вещи с цел конфискация или да послужат като доказателство в съдебен процес. Регламентираните действия в националната правна уредба са израз на поетите ангажименти за международно сътрудничество при предприемане на мерки по издирване на вещите, за които е въведен сигнал, изземването и предаването им на правоимащото лице. По-нататъшното разпореждане с предадената вещ е съгласно правото на държавата, заявител на сигнала, което създава основанието вещта да се предаде включително на лицето, от което е била незаконно отнета. Вещта се връща, ако в 60-дневен срок от уведомяването от държавата членка, въвела сигнала може да постъпи искане за връщане, със заповед на съответния ръководител, съгласно чл. 84, ал. 8 от ЗМВР. Със заповедта по чл. 84, ал. 8 от ЗМВР се възстановява фактическото положение преди възникване на обстоятелствата по чл. 100 от Конвенцията за прилагане на споразумението от Ш. за вещите, изброени изчерпателно в член 100, т. 3, б. "а" от нея - откраднати, незаконно присвоени или изгубени моторни превозни средства с обем на двигателя над 50 кубически сантиметра.

Предвид разпоредбата на чл. 84, ал. 8 във вр. с ал. 6 от ЗМВР, поради обстоятелството, че протоколът по чл. 84, ал. 2 от ЗМВР е утвърден от Началника на 02 РУ при СДВР, където се съхранява лекият автомобил, марка „Р.“, модел „М.“, с идентификационен номер VF1RFB00862237946, именно Началникът на 02 РУ при СДВР е компетентният орган, който следва да разпорежи връщането на вещта на основание чл. 84, ал. 8 от ЗМВР.

Съгласно чл. 84, ал. 8 от ЗМВР, ако в срок до 60 дни от държавата членка, въвела сигнала, постъпи искане за връщане, вещта се връща на посоченото в искането лице в 7-дневен срок със заповед на съответния ръководител по ал. 6. В конкретния случай, предвид приложението на чл. 57, ал. 7 от АПК, по депозираното на 3. 02. 2020 г. искане от [фирма] за връщане на лек автомобил, марка „Р.“, модел „М.“, с идентификационен номер VF1RFB00862237946 на „Р. Б.“, клон А., Началникът на 02 РУ при СДВР е следвало да се произнесе най-късно в срок до 24. 02. 2020 г. Непроизнасянето му в този срок се приема за мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК, който представлява индивидуален административен акт и който подлежи на обжалване пред съда.

Посоченият мълчалив отказ обаче е незаконосъобразен, тъй като е пренебрегнато изискването за издаване на заповед, съобразно разпоредбата на чл. 84, ал. 8 от ЗМВР. Оспорваният отказ е и немотивиран, в противоречие с изискването на чл. 59, ал. 1 от АПК. Чрез излагането на мотиви се предоставя възможност на адресата на акта и заинтересованите лица да научат какви са фактите, мотивирали административния орган да приложи една или друга правна норма. Освен това, мотивите дават възможност на по-горестоящия административен орган и съда да извършат проверката за законосъобразност на акта. Липсата на мотиви винаги е предпоставка за отмяна на акта, съгласно Тълкувателно решение № 4/2004 г. на Върховния административен съд. Не се установява и да са били налице предпоставките за отказ да се върне автомобилът на посоченото в искането лице.

Не може да се приеме, че административното производство по реда на чл. 84 от ЗМВР е било спряно, тъй като такъв административен акт изобщо не е наличен в материалите по преписката. Действително, с писмо от 20. 02. 2020 г. /л. 137 по делото/ началникът на 02 РУ при СДВР е уведомил Началника на отдел „СИРЕНЕ“ при Д „МОС“, че до произнасяне на Административен съд – София град по жалбата на В. С. процесният лек автомобил не може да бъде върнат на правоимащото лице, посочено от австрийските власти, като автомобилът ще остане в 02 РУ при СДВР до произнасяне на Административен съд – София град. Посоченото писмо обаче има уведомителен характер до орган, който не участва като страна в административното производство, не съдържа реквизитите по чл. 59 от АПК и по никакъв начин не следва да се приеме за акт по чл. 54 от АПК.

Ето защо, съдът приема, че производството по реда на чл. 84 от ЗМВР не е било спряно по надлежния ред, поради което е налице мълчалив отказ на Началника на 02 РУ при СДВР да издаде заповед по чл. 84, ал. 8 от ЗМВР за връщане на лек автомобил, марка „Р.“, модел „М.“, с идентификационен номер VF1RFB00862237946 на „Р. Б.“, клон А., чрез К. К., управител на [фирма]. Оспореният мълчалив отказ обаче е незаконосъобразен, поради което същият следва да бъде отменен, като преписката за върне на Началника на 02 РУ при СДВР за произнасяне по искането на [фирма] в 7-дневен срок.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 29 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на Началника на Второ РУ при СДВР да издаде заповед по чл. 84, ал. 8 от ЗМВР за връщане на лек автомобил, марка „Р.“, модел „М.“, с идентификационен номер VF1RFB00862237946 на „Р. Б.“, клон А., чрез К. К., управител на [фирма].

ВРЪЩА делото като преписка на административния орган за ново произнасяне, при съобразяване с мотивите на настоящето решение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: